

BROEZEN MET ...Imca Marina

Op 10 mei jl. zochten we de zangeres van het levenslied, Imca Marina, op in haar woonplaats Midwolda en hadden een heerlijk gesprek op het riante gazon voor haar prachtige Oldambtster boerderij, 'de Vicarie van Midwolda'. Onder het genot van een bak koffie, vogelgeluiden en heerlijke koolzaadgeuren kwamen we er achter dat Imca zichzelf wel eens vergelijkt met een vrachtwagenchauffeur, omdat ze voor haar werk heel wat kilometers moet afleggen.

Tekst en foto's: Evert Flapper

Waar rijd je momenteel in? Imca: "Ik ben al jarenlang een trouw Mercedes-rijder en heb nu een E320 CDI Avantgarde met alles erop en eraan. Vroeger reed ik in een Volvo, dat hele oude type met dat eierkontje. Daar heb ik tien jaar in gereden en toen die uit productie werd genomen, ben ik overgestapt op Mercedes".

Wat is je volgende auto? "Mijn volgende auto zal ongetwijfeld weer een Mercedes zijn. Maar om eerlijk te zijn, ik zou ook wel eens wat anders willen proberen. Daarom ben ik ooit nog eens bezig geweest met Jeeps en toen dacht ik: dit is het, want ik zat als een arend in het arendsnest. Ik was vanuit Oudendijk halverwege Groningen aan het

Imca Marina, de Mercedes E320 CDI Avantgarde en op de achtergrond haar prachtige Oldambtster boerderij 'De Vicarie van Midwolda'.

rondtoeren en zag opeens dat de benzinetank bijna leeg was. Ik heb nog twee keer moeten tanken voordat ik weer thuis was en toen wist ik ook gelijk waarom ik diesel reed.

De man van de Jeep-garage vroeg me nog wat ik ervan vond. Ik zei dat ik 'm geweldig vond en er zo in zou willen rijden, maar dat ik nu ook weer wist waarom ik 'm toch niet wilde hebben. Hij moest toen ook wel lachen!

Want hoeveel kilometers rijd je per jaar? "Ik rij tussen de 60- en de 90-duizend kilometer per jaar. Vandaar die diesel. Ik doe eigenlijk hetzelfde werk als een vrachtwagenchauffeur!" *Je rijdt zelf naar optredens toe?* "Ja, maar ik heb wel vaak een chauffeur mee, in de vorm van vrienden, die het leuk vinden om mee te gaan".

Wat is je droomauto? "Eigenlijk geef ik niet zo veel om auto's, maar wat ik echt een mooie auto vind en ik zou het geld hebben,

dan reed ik in een Jaguar of in een Bentley. Een Rolls Royce vind ik trouwens ook een mooie auto. Laatst stapte ik uit mijn auto en toen zegt iemand: 'Gôh, wat riedst doe ja ien 'n dikke auto ja, geld genoeg zeker?' Dat is het eerste wat men zegt. Een week later rijd ik in het kleine Nissantje van Leid en dan hoor je: 'nou, de zaaken gaon zeker minder, want doe riedst ien zo'n klein autootje!' Daar heb ik toen verschrikkelijk om moeten lachen! Mij kan het dus niet zo veel schelen. Ik heb voor m'n werk een representatieve auto nodig waar je ook nog eens prettig in moet kunnen rijden. Als artiest kun je namelijk niet in een lelijk eendje voor komen rijden, want dan krijg je een hoop commentaar".

Wat is je grootste ergernis in het hedendaagse verkeer?

Het ergste in het verkeer vind ik de ongemanierdheid, het feit dat sommige mensen zich rücksichtslos de weinige ruimte toeëigenen die er is. Rechts inhalen, bumperkleven.

Wat ik ook een hele rare ontwikkeling vind is het heel snel van rijstrook wisselen bij het inhalen, dus heel snel van links naar rechts. Dat is zo irritant, die mensen zou ik zo achter het stuur vandaan willen slepen. Nou moet ik zeggen dat ik zelf ook geen langzame rijder ben, ik heb wel eens een bekeuring voor te snel rijden, omdat die auto van

mij ook snel te hard rijdt. Je hebt het gewoon niet in de gaten. Ik betrap me er vaak op dat ik 140 of 150 rijd en dan denk ik ho ho! Het is na-tuurlijk niet goed, want het mag gewoon niet. Het gaat er bij mij ook niet om dat ik zo hard wil rijden, het gebeurt gewoon vanzelf. Je moet je er even bewust van zijn en dat doe ik nu ook wel wat vaker! Ik rij in grote lijnen. Mensen kunnen bij mij met hun ogen dicht in de auto zitten en als ze dan aangekomen zijn, hebben ze bijna niet gevoeld dat ik geremd heb. Ik pas mijn snelheid aan en met name in de bebouwde kom zul je mij nooit te hard zien rijden, want ik ben als de dood dat er een kind of een hond voor de auto komt en dat is iets wat ik mezelf nooit zou kunnen vergeven".

Wij danken Imca voor het bijzonder prettige gesprek en wensen haar veel succes met de bouw van de trouwkapel achter de boerderij waarin zij straks huwelijken zal kunnen voltrekken.

